

TELEGRAFUL ROMAN.

Pag. | 142

Telegraful este de doi ori pe
septembla: Mercuria si Sambata.
— Preinscrisii se facu la
Căsu la cecăditura soției; no asea-
ry la Ч. Р. поще, къ вані гата, prin
scrișori. Франката, adresate кътре
cenedăry.

№ 44.

ANUL L

СІБИИ 6. Іаніи 1853.

Preșială preinscrisii la centrul
Căsu este pe an 7. ел. ил. ел. ел.
не о жымтате де ан 3. ел. 30. кр.
— Центру челелате нърді але
Transilvanii ші центру провинціе де
din Monarhia не ан 8. ел. ел. ел.
не о жымтате де ан 4. ел. ел.
Inserțiile се лымтескъ къ 4. кр.
пърал къ слову нїмї.

Денеше телеграфіче.

Паріс 10 Іаніи к п. „Monitorul“ дуніицець, къ поръча
центру пропореа елатеї еглесейи ші францосейи дн Марца меді-
терань а терець дн 4 Іаніи.

Бдіне 9 Іаніи. Верміи де шьтась епосекъ біне, семълетъ-
реле стаь пре біне.

Целка 8 Іаніи. Пельпъ тотъ тімпял пюіосъ а перітъ грї-
деа десуре прьсьере вермілоръ де шьтась, кареа найте ера маре.

Патентъ дпнертескъ дн 29 Маї к п. 1853 кьтрыл центру
мареле Прінціпатъ алъ Трансїваніеї, прін каре се дптродъче пентру
цера ачеста де коронъ кондіка леїлоръ шїверсале четъдепъ
дн 1 Іаніи 1811, къ маї шьлте дермьрїрі, ші деслърїрі маї деа-
проне, ші къ о адажере а ординаціонлоръ, че аь маї шьтатъ дьпъ
ачееа, ші се ва пьне дп лъкраре дела 1 Септембре 1853 к п.

Ної Франціскї Іосїф дпнтъ дн тіла лъї Дьмпезеї дпшератъ
къ Австріеї, ш. ч. л. Амъ еншчатъ дп прінціпі, аскура віторїлї
ашезьмьтъ органикъ дп дерїеле де коронъ а дпшердїеї Ностре,
че савъ пьлїкатъ прін Патентъ Ностре дн 31 Децембре 1851 а
Ностреї интенціеа а дптродъче къ овсервареа пропрїелоръ релациїні
Кондіка де леїл шїверсале четъдепъ, къ шьл дрептъ комъш пентру
тоді чеї кьвенїці аї статълї Австріакъ, ші дп ачеле дерї, дп каре
пль акъма п'а автъ валоре. Спуре дпделанїере ачестеї интенці-
шї, ші ка дп ачестъ модъ спуре дпаштареа вьлїмї овшескъ ші дп
Мареле Ностре Прінціпатъ Трансїванїа сь се дптемеезе шьл етатъ
де дрепгате маї ордінатъ прін емісіеа нормелоръ маї естїне маї
детермінате ші тімпялї маї потрївїте десуре дрептълї прїватъ,
дьпъ дптревареа Міністрїлоръ Ностреї ші Асклареа Консіліалї ім-
перїале алъ Ностре амъ хотьрътъ челе че шьтезе:

Артїкулъ I. Дела 1 Септембре 1853 аре сь дптре дп лъ-
краре дп Мареле Ностре прінціпатъ алъ Трансїванїеї дптре мар-
їніале селе де акъма Кондіка де леїл шїверсале чївіле, че с'а пь-
лїкатъ къ Патентъ дн 1 Іаніи 1811 дп алте пьрді але Монархї-
еї Ностре, къ ординаціонїле, че се цїнъ де еа, ші сьлтъ алтъ-
рате дп адажере, прін каре тотъ деодатъ се десїїицець тоџе
леїле, статътеле ші датїтеле, че дп ачеста цѣръ де коронъ аь
статъ пль акъма, ші се атїнъ де обїектеле ачестеї кондіче че-
тедепе.

Артїкулъ II. Аїча аь дпсъ валореа сѣа къ прївїнъ ла про-
прїеле релациїні але ачестеї цѣре дермьрїрїле ші детермінациїеле
маї деапроне, че се кьпрїндъ дп аьл доїле канъ алъ

Артїкулъ III. Нормеле че се кьпрїндъ дп аьл доїле канъ алъ
кондічеї де леїл аскурс дрептълї де кьсьторїлї, дпкътъ еле сьлтъ
атїнъгьторїе де валореа легьтїсїеї лоръ, де трактареа десуре пе-
валореа шїеї кьсьторїлї, де десьрїрїеа дела тасъ ші патъ, ші де
деслърїереа кьсьторїелоръ, пь аь алекареа ла сьдїїї пострїї дн
статълї чївіле (арт. 10) де леїеа крешїпъ фьръ деосевїре де кон-
фесїсіні дп ачеста цѣръ де коронъ.

Дп прївїнда аръателоръ, де легьтїсїнда кьсьторїелоръ дпсшї
атїнъгьторїелоръ пькѣте, стаь ачестеа ші де акъм дпаште сьлтъ жьде-
кьторїа лоръ преодеаскъ ші сьлтъ кабїтеле вїсерїчеї, че ле аь дь-
пъ деосевїреа конфесїсінілоръ лоръ, къ ресерваціїнеа ачееа, ка дп
прївїнда жьдекьторїелоръ преодеї а ле протестанцілоръ ші шїга-
рїлоръ сь се факъ регларе потрївїтъ къ скїмьареа релациїлоръ.
Дп челелате маї сьлтъ неатїне пькѣте, дпкътъ еле се ре-
шескъ ла релациїніле кьсьторешї, ші се кьпрїндъ дп канълї десуре
дрептълї кьсьторескъ, сьлтъ а се прївї нормеле кондічеї чївілі къ
кьсьторїе.

Артїкулъ IV. Аскура крїдїціонїлоръ жїдовешї аь нормеле,
че се кьпрїндъ дп аьл доїле канъ алъ Кондічеї де леїл шїверсале
чївілі депїлїн аллекаре.

Артїкулъ V. Дпсшїрїеа персоналє спуре дпкеїарїа шїеї кь-
сьторїї а лъкьїторїлоръ ачестеї цѣре де коронъ, есте а се жьдека
дптъ ачелеа леїлї, ла каре еї сьлтъ сьлшїлї дптъ деосевїреа конфес-
сінілоръ (Арт. III шї IV) де с'аръ дпкеїа кьсьторїеле орї дп че локъ.

Дпсшїрїеле персоналї а локьїторїлоръ ачелоръ цѣре де коронъ,
дп каре нормеле кондічеї чївілі дп тревїле де кьсьторїлї сьлтъ дп
деплїна актївїтате, сьлтъ фьръ де осевїре де конфесїсіні асє жьде-
ка дптъ нормеле кондічеї. Локълї дп каре се дпкеїе кьсьторїа, дп
аре інълїнъ ла жьдекареа дпсшїрїеї персоналї.

Артїкулъ VI. Леїле, ші ординаціїнеа деосевїте, че стаь дп
Трансїванїа аскура обїектелоръ, дп прївїнда кьрора ла еїнгра-
тїтеле посіїїні але кондічеї де леїл шїверсалеї четъдепъ се дп
дрептъ ла консїтїсїїнеа цѣреї сѣл ла леїле політїче камералї сѣлї
фїнанціарїе, прекъм ші нормеле че сьлтъ емісе аскура обїекте-
лоръ політїче камералї шї фїнанціарїе, ші дермьрескъ дрептърїе
прївате, сѣлї де детермінезе маї апроне, решьлї дптръ атъла дп
потереа лоръ, дпкътъ еле се потрївїескъ къ леїле органїче, че с'аь
словозїтъ де атїнчї, ші къ патентълї пострї дн 31 Децембре 1851.

Артїкулъ VII. Дп Релациїнеа ачеста, че се атїнъ де нор-
теле аскура обїектелоръ політїче Ної амъ аелатъ къ каде а оїсїа
прекъм шьтезе:

1. Детермінациїніле кондічеї чївілі атїнъгьторїе де релациїнеа
де сьлшїпере ші асклареа деренескъ, че аь кьстатъ, акъма с'аь
деслърїчатъ, ші дп віторїлї пь маї потъ ста, пь аь аллекаре;

2. Детермінациїніле кондічеї чївілі аскура леїлїтеї шьрпїлї де
мошенїре, сьлтъ а се аллека ла касьрїле де тоърте, каре се воръ
дптемїла дптъ дптродъчереа еї, ші де с'аръ лъкра десуре вьлїрї
дерьлїеї, ла каре Ної не ресервїлї деосевїтеле ординаціїні, че
с'аръ ведѣ кьтва де лїпсъ. Дп тотъ дптемїлареа сьлтъ а се ов-
серва атътъ ла дпшьрїїереа вьлїрїлоръ деренесї, кьтъ ші престе тотъ
ла вьлїрїле нешїкьторїе ачеле нормє, че консѣа аскура дермьрї-
рїлоръ дпшьрїїереї де фелїалї ачеста.

3. Че се атїнъ де нормеле політїче дп прївїнъ ла преоїте,
ла каре се фаче провакаре дп детермінациїнеа кондічеї чївілі, сь
ва жьдека:

а) Каначїтареа де мошенїре а комъелоръ преодеї, шї а
тъдларелоръ лоръ (§ 539) дптъ ординаціїніле деосевїте, че кон-
стаь дп ачєа цѣръ де коронъ, дп прївїнда ачеста.

б) Дп консїдерациїнеа неканачїтїїї персоналоръ кьлъгрешї
а потѣ фаче тестаментъ аь валореа сѣа регларе, че се кьпрїндъ дп
§ 573 алъ кондічеї четъдепє.

в) Нормеле каре аь фостъ а се пьзі пль акъма дп Трансї-
ванїа, кьндъ дп прївїнда аверїеї персоналоръ преодеї аь дптракъ
сакъсіїнеа леїлїтї, решьлї пль ла маї департеа хотьръре, пе-
серьшгате. Дп прївїнда дпсъ ачелї пьрді а аверїеї аронїците де
тестаторе, ла каре дптъ ачесте леїлї аь фостъ кїемате рьденїеле
лї, ші дп прївїнда ачелора вьлїрї, че дп пьтереа авїтїгїтатеї сє
кьвепѣ тестаторелї, дптръ детермінациїніле кондічеї чївілі ас-
кура леїлїтеї сакъсіїні.

4. Дрептълї, че се номєнеше дп § 760 алъ кондічеї чївілі
пентру контрачереа вьлїрїлоръ фьръ мошенїторїе сє кьвіне дп ві-
торїлї пьмаї статълї.

5. Дп прївїнда релациїнілоръ, че стаь дп § 1174 алъ конді-
чеї чївілі кьтре нормеле політїче аскура постпїрїрїеї, ші ка дїсїп-
сеїїніле §§ 1164 шї 1171 аскура контрактълї де едітаръ сь се

pe admiralele. „Глобе“ дукъ даве воръеше деспре релационие ка Франция ши аелъ динереа Франциеи дн квестисиеа ориентале дн-дестгалтори.

Тимескль арэ сь шиэ къ Хали Паша, кнпнатъль Салтанкль арэ ши тръмисъ ла С. Петерсбургъ, ка сь ащериъ проектеле де дн-пъчизире пе кале пачикъ, че сълтъ апровате де потерие марі. Фондиріе енглезеші се динъ чева маі таре, шиіндъ къ ла взрсъ се креде таре днпъчизиреа днферинделоръ расо-търчеші.

Маі департе зиче Тимескль, къ арэ ши персъ знъ къріеръ дин С. Петерсбургъ ла Константинополе, къ депеше, дн каре с'аръ кз-принде черереа, ка порта се примесъ претенсисіеа принципъль Менчикоф дн терминъ де онтъ зиле. Де знде траде Тимескль дн-кеіереа, къ кабинетъль русескъ вреа принъ ачеста сь кьщипоъ нмаі тинпъ, къчї алтѣ феліш арэ ши авскагъ месчреле аменішгторіе де ресеелъ.

Ши сосіереа контелъі Неселроде дн Лондонъ, ка сь дескопере къ гара интенсисеа мисіеі лї Менчикоф дн Константинополе іар-рші арагъ днтр'аколо, кнпкъ днператъль маі взкросъ ши арэ а-жнпде конълз принъ negotiaциіши дипломатиче, декътъ принъ арме. Ціпереа Асстриеі ши а Франциеі нмаі ласъ нипікъ де дорігъ, ши дагъ тоге ачесте пе се vede лъкръль ашіа белікосъ, прекум се кз-цета. — Маі адагъ апоі Тимескль ши ачееа, кнпкъ декъ пе ва кончеде днператъль дн претенсисіеа селе, атъчееа черъ интересе де ашіа колосале търіме, ши де овщескъ днсемпътате ка ачесте сь пе се шпъ дн періколъ, ши къ арэ ши періколосъ а да ашіа таре пондеросітате хотъріеі шншіа, макаръ де арэ ши ачеста ши знъ автократъ русескъ. Търчіа пе а дагъ анеръ днператъль Николаѣ, спре връжъшірі, принъ зрмаре паршілз пе се поте кзцета! Окапъдзінеа принципалелоръ данъбіане, декъ арэ ши еа пнптігъ дн партиршиелоръ, ши макар нмаі о іnvасіоне фъръ ресеелъ, десвінзе пе тогъ днпъчизиреа іnterчесіеінеа потеріелоръ, ка Търчіа сь пе шпъ принъ аменішгрі де потере дн псеціеіне а фаче Ръ-сіеі конспесіні каре еа алтѣ феліш пе ларъ фаче нїчї кз знъ преціш.

Дн време че Тимескль принъ потеріекъль, сеѣ кзвълтъ дъ еше-ранцъ де днпъчизире пе кале дипломатикъ vede Морнїар постъ, іаршї тогѣ дн колорї негрї, ши воръеше де порънчї, каре с'аръ ши дагъ департаелоръ ітаціонаці дн Polonia ши Бесарабіа, сь трекъ Пръзілз, къ дншіереа потеріелоръ днпріетеніте ка мїзлочіторіе арэ ши ресъсатъ къ децісіоне, ши къ дн кабинетъль енглесескъ арэ домні пелд-дешереа асшпа політїеі дн асаръ.

Търчіа. Іашиа зрѣшїа

О кореспондінгъ дн Біенъ кз дагъ дн 10 Іуліѣ к. п. зиче: Де тнлз пе се аалетъ зїарпалї Есронеі дн ашіа пропрїѣ псеціеіне прекум се аелъ ла днпрезварае квестисіеі търко-русешї. Де маі шлте лъне днкїче евінемїтете дн Босфоръ дрекіамъ чеа маі дн-кордатъ лъаре амінте а тзтароръ органелоръ де опїшїнеа пълїкъ, ши се паре къ ши асгъї нїчї знълз дн еї пе есте къ сіне днпъчїкзтъ асшпа дрептълї пнпкѣ де vedere дн днпрезварае ачеста, асшпа челеа, че зна сеѣ алта парте прїонїторїеі вре аѣ пе вре.

Де ачї зрмезъ къ тогъ ачеле органе пълїке, каре пнпъ маі дешнзї воръешї нмаі де паче, нмаі де компескареа ачестеі карсе пе кале пъчїзиторїѣ днптр'о одагъ днпорсеръ фоба, ши се фъкръ реселїче. Ної амъ днпъртншїтъ съет осевїте рзъріе челе маі де кнпегенїш про ши контра пзрерї, ши ка сь днлкъ о дїренціоне маі темейнїкъ деспре ачестъ карсе атгъа де іmпортанте, днпъртншїтъ ши знеле дагѣ, че сълтъ скосе дн актеле офїціалї трактате дн прї-вїнда ачеста: — Дн нога верале а принъ Менчикоф кърте мїні-стрълз търческъ дн асаръ дн Пера 7—19 Априле се зиче:

Претінзнд днператъль дескїса есенгтарїеа солелелоръ промі-сіні, с'а възгътъ сілігѣ, а чере пе вїторїѣ соладе гаранціе. Елз чере ка еле сь аїе даге формале, посїтївъ ши днтр'знъ модъ каре сь асескзре невіолавіагатеа кълълї, де каре се дїне маіорїтатеа сьшншїлоръ кредїтї атгълї аї днлатеї порці, кълъ ши аї Рсіеї, ши дн сьзрїтїгѣ ши днператъль днешї. Елз пе поте дорї алте га-ранціе декътъ ачеле, че елз тогдешна де поте дала днтр'знъ до-каментъ, че есте еквіваленте знї трактатъ.

Анплареа, че са фълътъ дн прївїнда прїміреї знеї еїналї хотърїрї дїторїе де проектеле че деамъ фълътъ, пе сілескъ а чере дела портъ знъ респнсъс категорїкъ, каре еѣ пе лъ маі потъ ащентъ. Еѣ черъ даръ: (ачї зрмезъ кнпоскзтеле ши маі тогѣ аплачїдате ле претенсїї дн прївїнда е. морпънтъ, апої претенсї-знеа знї Сепед.)

Ачї тревзе сь, факъ пе мїністрълз дн асаръ де пенелїте орї

атептѣ ла ачееа, че амъ австѣ маі де шлте орї окасїеіне нї е-спрїма, къ Рсіа пе чере дала Портъ конспесїні політїе; дорїнда Рсіеї мерде днтр'аколо, а конпъчї конпїнда релїшїоіе принъ аде-верїнда сьсїдїнеї ачелї, че есте асгъї зейгатъ, ши ачелї, че аѣ фостъ сезатъ де демълзтъ пнпъ ла тнпнлз постръ.

Nota прїнчїпелї дн Пера дн 5 Маїѣ к. п. сеѣ злгїматъль, де-спре каре с'а поменїтѣ де атгъеа орї:

Асгъї нмаї а венїтѣ нога Есчеленціеї селе мїністрълї дн-асаръ, кърїеа сълтъ алтърате копїеле амбелоръ сьзеране Емісїо прївїторїе ла С. Морпънтъ дн Іерусалїмъ, ши ла Конъла с. мор-пънтъ. Фїіндъ днлс къ амбасадореле пнпъ акъма днкъ пе а кълъ-татъ респнсъс ла алт трейле, ши маї де кнпегенїш пнпкѣ, каре а кнпрїнсъ гаранціеле проектате пентръ вїторїѣ, ши фїіндъ къ лънеа венїтѣ де поѣ днпрезварае а дндої іncїстенца сеа, се vede ам-басадореле сілігѣ акъма ашї респрїнде рекламациїнеа сеа днтрѣ т. мїні чей маї де де парте аї іnсіаціеї маї днлате. Кълълз ори-ентале, ортодокъ кълълз лї ши прїпрїетїеіне лї, сь гзете пе вї-торїѣ, фъръ нїчї знъ атакѣ де зндеа съет еїнда Маїестъції Селе сьлтанълї прївїлїеїне іm іmвїтаціе, че аѣ фостъ асескзрате лорї дн вьтнпї, дн пстереа зншї прїнчїш де днлатѣ дрепате, сь аїзѣ еї парте ла фолоселе, че се кончедъ ши челоралате кълте кредїеїшї.

Де ачї се vede къ пе е воръѣ де о протекціеі, маї кз сьтъ ексісівъ, ши пнпъ ачеста претенсїеіне пе ва еї дн формале ашезъ-тъ, пе се нїте креде, къ се ва тзъвара пачеа. Декъндъ днлс е-сте кнпоскзтъ ши нога прїнчїпелї Менчикоф дн 6—18 Маїѣ, дн каре елз арагъ деїнїтївъ а сеа плекаре, а днченїтъ а сьтзвара ачеста сперапъ. Дн актълз ачеста се зиче:

Ресъснндъ днлатъ портъ къ пе днкредере дорїнда днпера-тълї дн фавореа кълълз ортодокъ греко-русескъ а псѣ днпса а-саръ де прївїре консперациїнеа, че се кзвіне знї днпъчїатъ ши ве-ліаїатъ. Еа принъ ачеста а днпъчїтѣ нмаї пстерълз ачелоръ пнп-те ре днпреоваре, акъроръ днлзтзраре а фостъ сьзскрїеїлз днсъ-чїнатъ сь о черъ, ши еа а жстїкїкатъ принъ ачеста серїоселе тз-терї а днперътешї реїнїгъ пентръ сьсїдїнеа векїлоръ прївїлїеїне але бїсерїеї ориенталї.

Елз (прїнъ Менчикоф) се vede даръ дндаторатъ а декларе: къ елз прївїеце мїсіеінеа сеа ка сьзршїтъ; къ къртеа днперътешї фъръ демїнїїреа демїтїгїї селе, ши фъръ сь се сьше ла пол-вълътнрі, пе маї поте маї днколо дїнеа дн Константинополе о ам-басадѣ, ши пе маї поте контїна пе нїчорълз векї релациїне селе ле політїе кърте сгълънїреа османъ, къ дн зрмаре ачестеї, ши дн пстереа днпстертїчїреї че с'а дагъ сьзскрїеїлз, елз ва търїеї Константинополеа, ши ва лза къ сіне тогѣ персоналеле дн-пъртешїї амбасаде, къ елз тревзе се кондолезъ аднлкъ ачестї хотърїе, елз днлсъ, дагъ че арэ се шпале кредїїносъ поръчїе днператъльї а ащериїтъ ресексісіеї днлатеї порці челе маї прї-вїторїе, дрепте, ши адеверателоръ іnterесе але іmперїалї дн-спанъ маї шлтъ кореспнзгторїе проекте, ши а дозндїтъ чеа маї дшреробъ адеверїнцъ, кнпкъ кабинетъль Маїестатей селе Сьлтанъ-лз пе есте аплекатъ але прїмі, ши але да дрептълз; рьсторпнндъ е-тогѣ респнзїалїтатеа пентръ тогѣ зрмърїе, че се потъ еска де ачї, асшпа кабинетъль османъ, каре се царе къ шїа фълътѣ де про-вълїе а адъче о серїосъ десчїнаре днтрѣ amendоо іmперїеле, се десарчїтъ де чеа маї дн зрмъ даторїѣ; къ ресъсара гаранціелоръ пентръ кълълз ортодокъ греко-русескъ, тревзе днтр'зна сь іmшнзъ гьвернїлї днперътескъ невоїа, ачесте гаранціе сьле кз-те дн днса шї пстереа сеа; къ ашіа тогѣ преждїлзї егзатълз квд а бїсерїеї респрїтълз, ши а днтрїеїмеї еї се ва дннїї де кърте днператъль, ка асеменеа днсемпъторїѣ кз віолаціїнеа спїрїтлз ши лігерїе а трактателоръ, ши ка знъ актѣ де іnїмїціїтъ асшпа Ръ-сіеї, кареа арэ ши знше Маїестъції селе дндеторїеа а алерга ла мїзлоче, че еа с'а невоїтъ а днкнпїкзра дн а еї днпрїїре некз-пнпъ пентръ днпереа іmперїалї османъ ши дн а еї сінчере апїчї-натъ пентръ Маїестатеа сеа Сьлтанълз, ши пентръ а лї днпъчїатъ пърїпте.

Іашиа зрѣшїа

Пълїкареа сьзелелоръ фърїте ла сьндациїнеа Францїкъ Іосїфлнз:	
Дела П. Ч. Д. Ависаїої Поповїчї Протопопъ алъ	дн М. К.
Ашмїтеї	51 фл.
П. Ч. Д. Сава Поповїчї Барчїанъ Парохъ ла	
Ремїнарїш мї Асесоре консіе.	40 фл.
Ч. П. Николаѣ Гїлалї Пар. ла Ордѣ де жосъ	5 фл.
Ч. П. Іаковъ Фїлімоп Пар. ла Ренїш	5 фл.
Ла каре адъгъндъсе сьма пълїкатъ дн Nr.	
39 алъ Телеграфълї де	1269 ф. 16 кр.
Сьма тоталъ	1370 ф. 16 кр.

Кърелъ ванїлоръ ла Біенъ дн 8. Іуліѣ. Календ. ноѣ, Асрлз 113⁹/₁₀ Армїтлз 108⁹/₁₀

TELEGRAFUL ROMAN.

Pag. | 146

Telegrafulu este de doe ori pe septemână: Mercuria și Sâmbăta. — Prenumeratiunea se face în Sibiu la espeditura foiei; pe affară la Ce. R. poste, cu bani gata, prin scrisori francate, adreasate către espeditura.

N^{ro} 44. ANULŪ I.

Sibiiu 6. Iuniu 1853.

Prefiulu prenumeratiunei pentru Sibiu este pe anu 7. fl. m. c.; ear pe o jumătate de anu 3. fl. 30. cr. — Pentru celealte parti ale Transilvanii și pentru provinciile din Monarhia pe unu anu 8. fl. ear pe o jumătate de anu 4. fl. — Inseratele se plătescu cu 4. cr. șirulu cu slove mici.

Depeșe telegrafice.

Parisu 10 Iuniu c. n. „Monitorele“ înștiințeză, că porunca pentru apropierea flotei engleșești și franțosești în Marea mediterană a mersu în 4 Iuniu.

Udine 9 Iuniu. Vermii de mătasă sporescu bine, semăneturile staū pré bine.

Genua 8 Iuniu. Pelângă totu timpul ploiosu a peritū grigea despre prăsirea vermiloru de mătasă, carea nainte era mare.

Patentulu împerătescu din 29 Maiu c. n. 1853 cutăria pentru marele Principatū alū Transilvaniei, prin care se întroduce pentru țera acēsta de corónă condica legiloru universale cetățēnă din 1 Iuniu 1811, cu mai multe țermuriri, și desluciri mai deaprópe, și cu o adaugere a ordinațiuniloru, ce aū mai urmatū după aceea, și se va pune în lucrare dela 1 Septembre 1853 c. n.

Noi Franțiscu Iosif Întăiu din mila luī Dumnezeu împeratulu Austiei, ș. ce. I. Amū enunciatū în principii, asupra viitoriulu așezământu organicu în țerile de corónă a împerăției Nóstre, ce saū publicatū prin Patentulu Nostru din 31 Decembre 1851 a Nóstră intențiune a întroduce cu observarea propriiloru relațiunii Condica de legi universale cetățēnă, ca unū dreptū comunu pentru toți ceī conveniți ai statulu Austriacu, și în acele țeri, în care până acuma n'a avutū valóre. Spre îndeplinirea acesteī intențiunii, și ca în acestū modū spre înaintarea bunulu obștescu și în Marele Nostru Principatū Transilvania să se întemeieze unū statū de dreptate mai ordinatū prin emisiunea normelorū mai estinse mai determinate și timpulū mai potrivite despre dreptulu privatū, după întrebarea Ministrilorū Nostri și Ascultarea Consiliulu imperiale alū Nostru amū hotărătū cele ce urmēză:

Articulu I. Dela 1 Septembre 1853 are să între în lucrare în Marele Nostru principatū alū Transilvaniei între marginile sele de acuma Condica de legi universale civile, ce s'a publicatū cu Patentulu din 1 Iuniu 1811 în alte părți ale Monarhieī Nóstre, cu ordinațiunile, ce se ținū de ea, și sântū alăturate în adaugere, prin care totū deodată se desfiinșeză tóte legile, statutele și datinele, ce în acēsta țera de corónă aū statū pānp acuma, și se atingū de obiectele acesteī condice cetățēne.

Articulu II. Aicea aū însă valorea sea cu privință la propriile relațiunii ale acesteī țere țermuririle și determinațiunile mai deaprópe, ce se cuprindū ăn următóriele posițiunii.

Articolul III. Normele ce se cuprind în al doilea cap al condice de legi asupra dreptului de căsătorie, încât ele sânt atingeria de valoarea legătuirii lor, de tractarea despre nevaloarea unei căsătorii, de despărțirea dela masă și pat, și de desfacerea căsătoriilor, nu au aplecare la sudiții nostrii din statul civile (art. 10) de legea creștină fără deosebire de confesiuni în acesta țera de corónă.

În privința arătatorilor, de legătuiria căsătoriilor însuși atingeriilor puncte, sta acestea și de acum înainte sub judecătoria lor preoțască și sunt canónele bisericești, ce le au după deosebirea confesiunilor lor, cu reservațiunea aceea, ca în privința judecătoria preoțesti a le protestanților și unitarilor să se facă regulare potrivită cu scimbarea relațiunilor.

În celelalte mai sus neatins puncte, încât ele se reduc la relațiunile căsătorești, și se cuprind în capul despre dreptul căsătorec, sânt a se privi normele condice civile ca hotărătorie.

Articolul IV. Asupra credințioșilor jidovești au normele, ce se cuprind în al doilea cap al Condice de legi universal civile deplină aplecare.

Articolul V. Însușirea personale spre înceiaria unei căsătorii a lăcitorilor acestei țere de corónă, este a se judeca după acele legi, la care ei sânt supuși după deosebirea confesiunilor (Art. III și IV) de s'ar înceia căsătoria or în ce loc.

Însușirile personale a locuitorilor acelor țere de corónă, în care normele condice civile în trebile de căsătorie sânt în deplina activitate, sânt fără deosebire de confesiuni ase judeca după normele condice. Locul în care se înceie căsătoria, nu are influință la judecarea însușirii personale.

Articolul VI. Legile, și orinațiunile deosebite, ce sta în Transilvania asupra obiectelor, în privința cărora la singuraticile pozițiuni ale condice de legi universal cetățile se în dreptă la constituțiunea țerei se la legile politice camerali se finanțarie, precum și normele ce sânt emise asupra obiectelor politice camerali și finanțarie, și termuresc drepturile private, se le determineze mai aprópe, remănu întru atăta în poterea lor, încât ele se potrivesc cu legile organice, ce s'au slobozitu de atunci, și cu patentul nostru din 31 Decembre 1851.

Articolul VII. În Relațiunea acesta, ce se atinge de normele asupra obiectelor politice Noi am aflat cu cale de ficsa precum urmază:

1 Determinațiunile condice civile atingerie de relațiunile de subpunere și ascultare țerenescă, ce au custatu, acuma s'au desființatu, și în viitoriu nu mai pot sta, nu au aplecare;

2. Determinațiunile condice civile asupra legiuitei urmări de moștenire, sânt a se apleca la casurile de mórte, care se voru întempla după întroducerea ei, și de s'ar lucra despre bunuri țerănești, la care Noi ne rezervăm deosebitele ordinațiuni, ce s'ar vedé cumva de lipsă. În totă întemplantarea sânt a se observa atătu la împărțirea bunurilor țerenești, cât și preste totu la bunurile nemișcătorie acele norme, ce consta asupra termiririlor împărțirii de felul acesta.

3. Ce se atinge de normele politice în privința la preoțime, la care se face provocare în determinațiunea condice civile, se va judeca:

a) Capacitatea de moștenire a comunelor preotești, și a mădulalelor lor (§ 539) după ordinațiunile deosebite, ce constau în acea țară de corună, în privința acesta.

b) În considerațiunea necapacității persoanelor călugărești a poté face testamentu au valórea sea regulele, ce se cuprindú în § 573 alú condiceí cetățéne.

v) Normele care au fostú a se pázi până acuma în Transilvania, cândú în privința averei persoanelor preotești au întratú succesiunea legiuită, rămánú până la mái departe hotărâre, nestrámutate. În privința însă aceleí părți a averei agonisite de testatore, la care după aceste legi au fostú ciemate rudeniele lui, și în privința acelora bunuri, ce în puterea aviticitateí se cuveneú trestatorelui, întră determinatiunile condiceí civileí asupra legiuiteí succesiunii.

4. Dreptulú, ce se pomenește în § 760 alú condiceí civileí pentru contragerea bunurilor fără moștenitori se cuvine în viitorii numai statulú.

5. În privința relatiunilor, ce stau în § 1174 alú condiceí civileí către normele politice asupra posttipárireí, și ca dispusețiunile §§ 1164 și 1171 asupra contractulú de editurá sa se îndeplinésca peste totú, și sa se îndrepte, amú aflatú cu cale a concede ca activitatea patentulú, ce s'a slobozitu în 19 Octobré 1846 în alte părți ale Monarhieí, pentru scutirea proprietáților literarie și artistice, sa se întindá și asupra Ardélului, și amú rânduitú primirea lui în alăturata adaogere.

Noi vremú dará mái cu dédinsulú a îndrepta către acestú, cu aceea alăturată dispusețiune, cumcá ori ce posttipárire la cererea celui vătámatú are sa se cerceteze și pedepsésca de concerninta diregátóriá. (Urmézá.)

Monarhia Austriacá **Transilvania.**

S i b i i ú 4 Iuniu. Erí petrecurámú la mormántú pe feciorulú D. Protopopú și Parohú Bădilá, care muri după o bólá mái îndelungată de dropicá în vârstá de 16 aní. — Astází pe D. Elena soția D. Negoțitoriú de aici Mateiú Glicorú, pe care o rápi mórtea dela doiosulú seu soții și cinci serimaní copii nevârstnicí în vârstá de 42 aní, prin depunerea de artritisú pe creeri. —

Amândóe îngropățiunile furá însoțite de o mulțime de prietení și petrecători. La cea de pre urmă au datú comitiva și negoțitorií de alte confesiuni. Tinerimea scolasticá subt conducerea profesorulú de musica vocale Țencerú, au întonatú „Sfinte Dumnezeule“ după note, care aflá mare plăcere. Și gimnasistulú Dragomirú compusá o melodiá după máiestria musicéí vocalí, fórte doiósá, ce o esecută cu alți tinerí studenți la înmormántarea feciorulú D. Pr. Bădilá până se astupá coșciugulú cu pámántú.

Austria. În privința pornireí D. Internunciú aflámú în O. D. P. urmátórea interesante corespondință. Internunciulú Barone de Bruc a plecatú pe vapórele „Custoța“ la Constantinopole. Numele corabieí ne aduce aminte de strălucitele fapte resbelice ale lui Radeți, a Eroulú, care a adusú Austria la odihná și pace, și a făcutú cu potință, ca ea acuma sa alerge iute și degrabá la buna starea sea materiale. Fără Radeți nu avea Austria pe unú Bruc, eroulú resbelulú a precesú eroulú buneí stări naționalí. Subt acéstá egidá purcede acuma baronele

Bruc în Oriente ca acolo se aducă la deplinire mărețe plane, și decă va vrea bunul geniū alū Austriei, să se și serbeze acolo învingerile sele.

Timpulū în care D. Bruc pășește în Constantinopole este năzuințelorū și planelorū sele puținū favorabile. Spre ducerea lorū în sfârșitū are lipsă de pace, și acuma alarméze faimele resbelulū lumea, și temerea de amenințatoria pusețiune a Rusiei, va afla pe ómenii de statū aī Turciei puținū dispuși, ca să dea auziū departe țintitorielorū plane de conmerciū cu comodatate. Misiunea principelū Mencicof stă deocamdată misiunei internunciului austriacū în drumū. Acela veni asemenea consulelū romanū numai cu deosebirea că elū în locū de togă, vine în vestmântū civile, și lasă turcilorū alegerea între resbelū și pace; cestuī este drumulū prin contele Lainingen oblitū, diferințele sântū compescate, și elū aduce Turciei plane și proiecte, ce sântū îndemănatice a înainta starea materiale a amăndororū țere. De și acuma, precum ziserămū, intențiunei internunciului pentru timpulū mai de aprópe staū multe în drumū, totuși pășirea lui înainte este prin înpregiurări ciarū deliniată. Dănsulū, omulū păcii, care tóte planele sele le bazése pe acésta, are mai nainte să năzuiască întracolo, ca să ajute a se redica deferințele între Rusia și Turcia, Austria trebue să năzuiască a conserva pacea. Cu câtū se va înlătura mai timpuriū amenințatoriulū pericolū, cu câtū mai nainte va împlini internunciulū misiunea diplomatuī, cu câtū se va restatornicī cu deplinătate pacea, cu atăta va ajunge și mai nainte economulū naționale la realisarea planelorū sele. Că se va ținea însă pacea, este nu numai dorința și speranța, ci și convingerea tuturorū, cariī cunoscū pusețiunea de față a lumei. Astăzi ne gândimū multū mai nainte de ce tragemū sabia. Pentru învinători și învinși este pericolulū asemenea de mare. Și de și se crede de obște, că Turcia se va disolva, și planele Rusiei numai sântū nimănuī enigmă, totuși se află mulți, cariī momentulū conflictului ilū punū cu totū dreptulū de parte în viitorii. O împerățiā nu cade tocmai așa curându, și de este încă odată atăta de putredă, și caducă, totuși sântū miī de interese, care arū putea pătimi prin căderea ei, și aceste vorū fi în momentulū pericolului tocmai atătū de multe căt puternice sprijóne, ce vorū ținé construcțiunea la olaltā cu puteri întrunite — câtū numai va fi cu potință.

Și acestū fără îndoială vinatorii și nu departe timpū alū păcii este, de care D. Bruc se va folosi spre prosperitatea și folosulū Austriei. Ziumetatea din planele sele este barem într'o parte realizată, iară dintr'o parte îndrumată, — pentru năzuința celeilalte ziumetăți, se gătește elū tocmai acuma.

Năzuința D. Bruca mercū mai nainte într'acolo a trezi viața spirituale în statulū negoțitorescū prin înființarea camerelorū negoțitoresți, apoi în lăuntrulū Austriei se întocmésacă comunicațiunea în acea estindere și deplinătate, câtū negoțiațiunea de mărfi să mérgă repede și eftinū. Asoțiațiunea Austriaco-germană postale și telegrafică se alăturā la aceste produse îndeplinindule.

Ca mai departe prin concurință a deștepta diligența și năzuința spirituale la industriași austiaci, și a aduce relațiunile agriculturēi austriace, și ale industriei la ecuilibriū, s'a escatū nóa tarifā și tractatū de negoții între Austria și Prusia. La tóte aceste mesure se alăturā acuma departe cuprinzatoriulū planū: a descide industriei austriace în oriente drumulū de vnzare. Înființarea și reorganisarea consulatelorū, înceierea tractatelorū ș. a. le potū aștepta industriași

austriacă cu securitate, pentru că D. Bruc este bărbatul, care aduce la deplinătate aceea, ce a început, cu atâta mai mult, cu cât numai săvârșirea tuturor părților ale ideilor se, poate aceea efectua, ce trebuie să se efectueze: buna stare materiale a Austriei.

Misiunea D. Bruc la Constantinople ne arată dară, că Austria cunoște, ce ponderositate se câștigă în timpul de față prin grigea pentru prosperarea materiale a statelor. Astăzi trebuie ambasadorele să fie totodată diplomat și național econom, și acesta este D. Bruc în grad eminente.

Întâmplări de zile.

Maiestatea Sa ce. r. apostolică sa îndurată pregrătos a concede ca spitalelor, ce sa clădit în S. Sentu Georgi prin contribuțiunea de voe bună a locuitorilor, se pörte numele de Spitalul Franțu Iosifianu“

Polcovnicul rusesc de Corf care a venit cu depeșe din S. Petersburg în Viena, a plecat după förte puțină petrecere acolo către Odesa. Despre cuprinsul acelei depeșe suprinzătorie s'a lătit în Viena totu feliu de faime. În cercurile mai bine informate să spune, că ea aru fi cuprinsu deciarățiunea, cumcă Rusia nu pöte înceta dela cererile se către pörtă.

Längă Șlanu în Boemia a lovit fulgerul muierea unu gerenu, și în Eule pe o mamă și fica ei tocmai în acel momentu, cându s'au dusu amänduo în cuhnă, ca să gătască pranzu fiului respective frateseu, care tocmai se întorsésa dela o călătoriă.

În Beserică längă Debreșinu au spânzratu pe hoșii de drumu Ștefanu Balogu și Mihaile Tot la 1 Iuniu.

Ce. R. Gendarmeria din Fiume au dăruitu locuitorilor lipsiți de cerculu montanu 16 f. 26 cr. m. c.

Maiestatea Sa regele Bavariei a sositu în 12 Iuniu, c. n. în Viena.

Gedulele de 6 cr. germane voru înceta cu sfârșitul anulu acestuia din cerculare.

Generalele Șangarnier declară că elu nu a îmbiatu pe Pörta cu servițiulu se, și declară că sabia lu este menită numai pentru apărarea Franției.

Împoporațiunea Rusiei a crescutu în decursulu véculu trecătorii dela 30 la 70 milioe.

Prusia.

B e r l i n u 9 Iuniu. În cerculele politice vinu omeni totu mai tare la convingere despre diferințele ruso-turcești, și despre seriösa amenințarea Rusiei. Noi amu atinsu mai nainte cum țarul în contra părerei cabinetulu se, gonește a sea proprie opiniune, și că nu trebuie o mai departe încredințare cumcă politica lu în privința acésta are consecuința de felu. Décă a fostu conceputu odată planulu la dănsulu a porni asupra turcilor, cu tote puternicele mizloce, ce îi stau îndemănă ca să'lu pună în lucrare, atunci cauza dinafară a produce resbelu a fostu ușioru de aflatu. Să cugetămu numai la seriösa pășire a principelu Mencicof, și vomu vedea, că ea a fostu calculată pe demonstrațiuni, și o vomu afla nepotriviță cu pretensiunile, ce le au ridicatu Rusia în favörea bisericei resăriténe. Décă acuma vomu considera, că înperatul Nicolau nu se glumește pe câmpulu bătăliei, și că elu opiniunea sea politică și pretensiunile se, de nu le va

concede pórta, le va ajunge cu puterea armelor, atunci cea mai de aproape întrebare este despre ținerea celorlalte puteri mari. Franția și Anglia s'au înțeles, că ele au se pășescă în cauza acesta la olaltă, și înperatul Napoleon se folosește de ocaziune, ca să deo pozițiunei se o nóa sprijónă. Austria are cu privință la ocuparea principatelor danubiane, ca o urmare netăgăduită a unui casu de resbelu, nemizlocite interese, ca să întrevină și să susțină învingerea diplomatică, ce nu de multu a căștigat'o, și să deo comerziului se socotélă. Politica Prusiei este pentru acuma numai susținerea întregitatei porții. Lumea negoțitorască este fôrte îngrigată, și cu batere de inimă caută înaintarea știrilor ce voru mai sosí, care de bună sémă voru adeveri trecerea muscalilor peste Prutu, și întrarea flotei franșesco-engelești în Dardanele. Eri s'a ținutu consiliu ministeriale, care a ținutu mai lungu, și se vede că a avutu de obiectatu cauza orientale „Gazeta nouă a Prusiei“ care se zice că aru fi sprijinită de Rusia, critică politica ce este îndreptată a purcede în legătuintă cu Mahomedu asupra creștinilor.

Nota principelui Mencicof din —6—18 Maiu, ceo a datu ministrului din afară alu porții, a făcutu o mare impresiune, anume amerințătoria înceiere a acelei note cășună mare grige. Principele Mencicof deciară fără reținere, că responsabilitatea pentru tóte urmările refuzării petițiunilor se o restornă pe cabinetulu osman, care se vede că și aru fi propusu, ca să aducă între amândoe imperile o seriosă desgrinare, că refuzarea găránției pentru cultulu greco-rusescu ortodocsu impune guberniulu imperetescu nevoia a căuta astfelu de găránția în propria sea putere. Și că cu susținerea statulu cvo în biserica resăritená, vede întregimea și privilegiile ei vătămate.

Rusia.

Trupele ce cantónéze în Gubernementulu Cioviei și Jitomirulu au începutu a se mișca către resăritu, și contracții pentru îndestulirea trupelor au căpătatú poruncă ca să se grăbescă cu liferațiunea. Esprese vinu desu în Brodi, care aducú înștiințări din Odesa despre cele mai noe întâmplări ca să le telegrafese la Viena, Londonu și Marsilia. În Odesa se aștepta dela rentórcerea principelui Mencicof cu securitate bătaia, ce pentru dânsa nu aru fi pré favorabile, și aru aduce tóte trebile și negoțulu cu țere străine în mai mare stagnațiune. Puțini sântu numai carii credú, că conflictulu se va așeza pe calea diplomației. Admiralele Cornilof este fôrte activu la gura Dunării, o escadră noă a sositú în zilele aceste în Ismailu.

Din Varșovia se înștiințese cu datu din 4 Iuniu c. n. că șeful de stabu alu armatei active este ciematú la Petersburgu și aru fi și plecatú. Se zice securu, că imperatul va merge la Odesa. Se vorbește și aceea, că generalele Gorgeacof aru fi denumitu de comandante supremu alu Corpulu de armată ce este așezatu în Rusia dela mézăzi. Corpulu granadirilor a căpătatú poruncă să fie gata de marșu, ca întâmplându se se tragă trupele din Polonia spre Basarabia să se pótă îndeplini posturile. Ambasadorele estraordinariu și ministru împuternicitu alu imperatulu la pórta otomană Consiliariulu intimu Titov, și Cons. intimu Rihter saú dusu în graba cea mai mare cu estra trenu dela Petropole la Moscva. Se zice că D. Titov aru avea comisiuni compănitorie. Către Locușitorulu Principe a mercu adjutatele generale alu imperatulu Barone de Meindorf la Varșovia. În Ministeriulu din afară, de resbelu și în

departamentul de provisiune domnește activitate mare. Marele Principe Constantin Șeful marinei este atâta de cuprinsu cu trebile sele, încât s'a desvinuitu că nu a potutu președe la adunarea soțietășii geografice, precum aru fi dorit. Tote aceste pregătiri arata la o expedițiune asupra Turciei. Altă știre din Varșovia cu datu din 5 Iuniu, zice că generalele Șilder a făcutu dispusețiuni, ca să înduplece vreocâteva divisiuni ce venira în anul trecut din Volhinia acolo spre amézăzi. — Principele din Varșovia a trâmisiu la Prêinaltă poruncă în locul Gubernatorelui generlele din Varșovia, și Șeful statului generalele alu armatei active, care este ciematu la C. Petersburgu, pe generalele Locuțiente Tușec la administratore postului de guvernatore de resbelu.

Anglia.

Consiliulu de cabinetu ce s'a ținutu în 4 Iuniu a fostu deplinu și a duratu 3½ ore. Despre resultatū nu se aude nimica, dar „Morningpostu“ vorbește în tonu amenințatoriū asupra Rusiei. Elu zice că Țarul tocmai așia nedreptu și arogante aru fi pașitu asupra Persiei ca și asupra Turciei, și aru cere cesiunea ținutului din Asterdbad. Dêcă Rusia aru pote întinde granița sea asiatică dela malulu nordvesticu către malulu sudvesticu alu mării caspice, aru fi India britanică tare amenințată. Împeratulu Nicolau puținu va folosi poterea armelorū, ocuparea principatelorū danubiane că vătămarea tractatului din 1841 aru descide flotei englezești și franțozești Dardanelele, a cărei potere într'unită este mai multu decâtu destulă a împiedeca unu atacu asupra Constantinopolei seū a'lū bate înderăptu.

„Timesulu“ este îngrigitu despre faptica întrare a dușmănielorū ruso-turcești, și nu se pôte îndoii, cumcă stăpânirea britanică se va mișca prin amenințătorea ținere a Rusiei în soțietate cu celelalte poteri europene a lua mesure împrorivă; și că ambasadorele englezescū aru fi înputernicitu în casu de lipsă a ciema flota din Malta în Dardanele, se zice că și escada admiralelu Corri aru fi avisată a întări pe admiralele Dundas; și că guberniulu Maiestății Sele britanice s'a hotărătū numai silitu la demonstrațiunea de astfelu de mare însemnătate, însă politica cabinetulu din S. Petersburgu o silește la acêta pusețiune de apărare prin interesele Angliei și ale Europei.

Despre ocuparea principatelorū zice „Timesulu“ Dêși Rusia dela pacea din Tilfit a arătatū învederatū voea sea a ocupa aceste provincie, și le a și ocupatū de repețite ori, precum p. e. în poterea tractatului dela Balta-limanu din anulū 1848 până la 1851, totuși nu desvinue o astfelu de ocupațiune nici protectoratulu seū asupra acestorū pământuri, nici pusețiunea lorū de față. Denumirea domnilorū și privilegiile din Iontru ale principatelorū sântu fără îndoială pintr'unu tractatū ruso-turcescu puse în rânduială; o convențiune numai pentru întemeierea formei de guvernare a lorū s'a inceiatū în anulū 1826 în Acermanu, și s'a renoitū în Adrianopole de locu după conclusulu păcei la anulū 1829. Nu se aduce înainte cumcă Turcia aru fi stricatū vre'unu articulu alu acestui, seū ori cărui altu tractatū, și condițiunile care atunci s'aū aplaciatū, și pórta le a păstratū nevătămate de bună sémă nu daū ansă la unu atacu nou. Ci din contră sensulu acelu tractatū dă Domnilorū semiindependință în administrațiunea lorū, precum și neviolabilitatea ținutelorū moldovenescū și românescū, pentru care anume s'a îngrigitu prin

aceea, căci turcii se goniră de drépta parte a Dunărei. O invasiune dară a principatelor arū fi simplu restornarea sistemii de regenții, care a înființat' o înșasi Rusia; și porții încă arū rămâne voe liberă a privi seū a nu privi acésta la unū actū de inimiciții către sine. Întru adevērū principatele danubiene sântū prin tractatele dela 1826 și 1829, și prin repețita ocupațiune a rușilor din mănile porții așia fapticū smulse, cătū o nóă invasiune a lorū pentru Turcia arū fi de o mai mică însemnătate, de cătū pentru Europa întru totū. O mișcare care arū vără înaintea granița rusescă dela Rușava până la marea négră la malulū Dunărei, este unū evinémentū de cea mai mare însemnătate pentru Austria; ea arū lovi dé dreptulū interesele negoțitorești ale întregii Germanie, și drepturile comerciali, ce le are Anglia în potera tractatului anglo-austriacū din anulū 1838.

L o n d o n ū 7 Iuniū. „Morningū Heraldū“ aduce suprinzătorii știre, cumcă admiralele Dundas a căpatatū poruncă să se alătore de flota franțosescă la malulū turcescū. Înșă ea nu va putea mai nainte de 16 ale acestei lune se ajungă în Basica-bai. Acésta știre se află înșă numai în Heraldū, ea diferease învederatū de știrea ce o aduce Timesulū, că numai acuma arū fi căpatatū Lordulū Stratfort înputernicire a cita în casū de lipsă pe admiralele. „Globe“ încă dabé vorbește despre relațiunile cu Franția și află ținerea Franției în cuestiunea orientale îndestulitorii.

Timesulū vré să știe că Halil Pașa, cumnatulū Sultanulū arū fi trāmisū la S. Petersburgū, ca să așternă proiectele de împăciuire pe cale pacinică, ce sântū aprobate de poterile marii. Fondurile englezești se ținū ceva mai tare, fiindū că la bursă se crede tare împăciuirea diferințelor ruso-turcești.

Mai departe zice Timesulū, că arū fi mersū unū curierū din S. Petersburg la Constantinopole, cu depeșe, în care s'arū cuprinde cererea, ca pórta se primescă pretensiunile principelū Mencicof în terminū de optū zile. De unde trage Timesulū înceierea, că cabinetulū rusescū vrea prin acésta să căștige numai timpū, căci altū feliū arū fi apucatū measurele amenințatorie de resbelū.

Și sosirea contelū Neselrode în Londonū, ca să descopere cu gura intențiunea misiunei lui Mencicof în Constantinopole iarăși arată într'acolo, cumcă împeratulū mai bucurosū și arū ajunge scopulū prin negoțiațiunī diplomatice, decâtū prin arme. Ținerea Austriei și a Franției numai lasă nimicū de doritū, și după tóte aceste nu se vede lucrulū așia belicosū precum se cugeta. — Mai adaugă apoi Timesulū și aceea, cumcă decă nu va concede împeratulū din pretensiunile sele, atuncea cerū interesele de așia colosale mărime, și de obștescă însemnătate ca aceste să nu se pună în pericolū, și că arū fi periculosū da așia mare ponderositate hotăririē unuia, macarū de arū fi acesta și unū autocratū rusescū. Turcia nu a datū încă împeratulū Nicolaū spre vrājmașiri, prin urmare pașilū de resboiū alū Țarulū nu se póte cugeta! Ocupățiunea principatelor danubiane, decă arū fi ea numită din partearușilorū, și macar numai o invasiune fără resbelū, desvinue pe tótă întāmplarea intercesiunea poterilorū, ca Turcia să nu vină prin amenințări de potere în pusețiune a face Rusiei concesiunī care ea altū feliū nu learū face nici cu unū preții.

În vreme ce Timesulū prin poternicolū seū cuvāntū dá speranță de împăciuire pe cale diplomatică vede Morning postū, iarăși tóte în colorī negri, și vorbește de porunci, care s'arū fi

datu generaliloru stationati in Polonia si Besarabia, sa treca Prutul, ca inbierea poteriloru in prietenite ca mizlocitorie aru fi refusată cu decisiune, si ca in cabinetulu englezescu aru domni neintelegere asupra politiceii din afara.

Turcia.

O corespundinta din Viena cu datu din 10 Iuniu c. n. zice: De multu nu sa aflatu zurnalii Europeii in asia propria puseiune precum se afla la intrebarea cuestiunii turco-rusesti. De mai multe lune incoca evinemintele in Bosforu dreciamă cea mai incordata luare aminte a tuturoru organeloru de opiniunea publică, si se pare ca si astazi nici unul din ei nu este cu sine impacatu asupra dreptulu punctu de vedere in intrebarea acesta, asupra celeia, ce una seu alta parte prigonitoria vre au nu vre.

De aci urmeza ca totu acele organe publice, care pana mai deunazi vorau numai de pace, numai de compescarea acesteii cause pe cale paciuitoria, dintr'o odata intorsera foia, si se facura resbelice. Noi amu impartasitu subt osebite rubrice cele mai de capetenia pro si contra pareri, si ca sa damu o direptiune mai temeinic despre acesta cauza atata de importante, impartasimu si unele date, ce santu scose din actele oficiali tractate in privinta acesta: — In nota verbale a prin. Mencicof catre ministrulu turcescu din afara dt. Pera 7—19 Aprilie se zice:

Pretinzand imperatulu descisa esecutare a soleneloru promisiunii, s'a vazutu silitu, a cere pe viitoriu solide garantie. Elu cere ca ele sa fie date formele, pozitivu si intr'unu modu care sa asigure neviolabilitatea cultulu, de care se tine majoritatea supusiloru crestini atatu ai inaltei nopti, catu si ai Rusiei, si in sfarsitu si imperatulu insusi. Elu nu pote dori alte garantie decatu acele, ce elu totdeuna le pote afla intr'unu documentu, ce este ecuivalente unu tractatu.

Amănarea, ce sa facutu in privinta primireii unei finali hotarari tiitorie de proiectele ce leamu facutu, me silescu a cere dela portu unu raspunsu categoricu, care eu nu lu mai potu astepta. Eu ceru dară: (aici urmeza cunoscutele si mai tote aplacitatele pretensiunii in privinta s. mormantu, apoi pretensiunea unu Sened :)

Aci trebe sa facu pe ministrulu din afara de repetite ori atentu la aceea, ce amu avutu mai de multe ori ocaziune a i esprima, ca Rusia nu cere dela Portu concesii politice; dorinta Rusiei merge intr'acolo, a compaciui constiinta religioasa prin adeverinta sustinerii acelu, ce este astazi usitatu, si acelu, ce au fostu usuatu de demultu pana la timpul nostru.

Nota principelui din Pera din 5 Maiu c. n. seu ultimatu, despre care s'a pomenitu de atatea ori:

Astazi numai a venitü nota Escelenției sele ministrului dinafară, căreia santu alaturate copiele ambelorü suverane Emise privitorie la S. Mormantu in Ierusalimu, si la Copula c. mormantu. Fiindu insa ca ambasadorele pana acuma inca nu a capatatü raspunsu la alu treilea, si mai de capetenia puncta, care a curinsu garantiile proiectate pentru viitoriu, si fiindu ca lu(...) venitü de nou indreptarea a indoi insistența sea, se vede ambasadorele silitu acuma asi restringe reclamațiunea sea între torminii cei mai de de parte ai inviațiunei mai inalte. Cultulu orientale, ortodocsu clerulu lui si proprietatile lui, sa guste pe viitoriu, fara nici unu atacu de undeva subt egida Maiestatii Sele sultanulu privilegii si imunitatile, ce au fostu asecurate lorü din batrani,

în puterea unui principiu de înaltă dreptate, să aibă ei parte la folosele, ce se concedu și celorlalte culte creștinești.

De aici se vede că nu e vorba de o protecțiune, mai cu seamă escisivă, și până acesta pretensiune nu va fi în formule așezată, nu se poate crede, că se va tulbura pacea. — Decându însă este cunoscută și nota principelui Mencicof din 6—18 Maiu, în care elu arată definitiv a sea plecare, a începutu a se turbura acesta speranță. În actulă acesta se zice:

Refusându înalta pórtă cu ne încredere dorința împeretului în favorea cultului ortodocsu greco-rusescu a pusu dânsa afară de privire considerațiunea, ce se cuvine unui înălțatú și veciú aliatú. Ea prin acesta a înmulțitú numai numărulú acelorú puncte pe îngreonare, acărору înlăturare a fostú subscrisulú însărcinatú să o céră, și ea a justificatú prin acesta seriosele temeri a împerătești regință pentru susținerea vecilorú privilegie ale bisericei orientali.

Elu (prin : Mencicof) se vede dară îndatoratú a deciară: că elu privește misiunea sea ca săvârșită; că curtea împerătéscă fără demințirea demnității se, și fără să se supue la nóă vătămări, nu mai póte mai încolo ținea în Constantinopole o ambasadă, și nu mai póte continua pe piciorulú veciú relațiunile se politice către stăpânirea osmană; că în urmarea acesteí, și în puterea înputernicirei ce s'a datú subscrisulú, elu va părăsi Constantinopolea, și va lua cu sine totú personalele înpărătești ambassade, că elu trebuie se condoléză adâncú acesta hotărâre, elu însă, după ce are se umple credințiosú poruncile împeratului, a așternutú reflecșiuneí înaltei porți cele mai păciuitoarie, drepte, și adeveratelorú interese ale imperialului (...)smanú mai multú corespunzătorie proiecte, și a dobânditú cea mai durerósă adeverință, cumcă cabinetulú Maiestatei sele Sultanului nu este aplecatú ale primi, și ale da dreptulú; răstornându elú tótá respunzabilitatea pentru tóte urmările, ce se potú esca de aci, asupra cabinetulú osmanú, care se pare că șia făcutú de problemă a aduce o seriosă desginare între amendoe imperiale, se desarcină de cea mai din urmă datoriă; că refusarea garanțielorú pentru cultulú ortodocsu greco-rusescú, trebuie într'una să impună guberniulú împărătescu nevoia, a c e s t e g a r a n ț i e s ă l e c a u t e î n î n s a ț i p u t e r e a s e a; că așia tótú prejudiciu statulú cvo a bisericeí resăritulú, și a întregimeí ei se va privi de către Împeratulú ca asemenea însemnătoriú cu violațiunea spiritului și literei a tractatelorú, și ca unú actú de inimicițiá asupra Rusiei, carea arú și pune Maiestății sele îndetorierea a alerga la mizlóce , ce ea s'a nevoitú a încungiura în a ei îngrigire necurmatá pentru ținerea imperiului osmanú și în a ei sinceră amiciță pentru Maiestatea sea Sultanulú, și pentru a lui înălțatú părinte.

II.

Publicarea sumelorú dăruite la fundațiunea Franțiscú Iosifiană: Dela P. Ce. D. Avisalon Popovicí Protopopú alú

	în M. C.
Lupșiei — — — —	51 fl.
„ P. Ce. D. Sava Popovicí Barcianú Parohu la Reșinariú și Asesore	40 fl.
consis. —	40 fl.
„ Ce. P. Nicolaú Giulao Par. la Órda de josú	5 fl.

„Ce. P. Iacovă Filimon Par. la Reciū —

5 fl.

La care adăogănduse suma publicată în Nr. 39 alū Telegrafulī de

1268 f. 16 cr.

— — —

Suma totală

1370 f. 16 cr.

Pag. | 156

Cursulū banilorū la Viena în 8. Iuniū Calend. noū.

Aurulū _____ $113\frac{3}{8}$

Argintulū _____ $108\frac{3}{8}$

Redactor respunzătorii: **Dr. Vasici.**

Editura și tipariulū Tipografiei diecesane.